

INGEZONDEN

VAN HET NED. MONDHEELK. GENOOTSCHAP

Geachte Redactie,

Uwe redactioneele mededeeling over het Nederlandsch Mondheelkundig Genootschap in het Tijdschrift voor Tandheelkunde van October j.l. kwam een dezer dagen te onzer kennis. Naar aanleiding daarvan deelen wij U het navolgende mede.

Uitdrukkelijk zij vooropgesteld, dat bij alle pogingen die voor behandeling van zieken en tot het voorkomen van ziekten worden aangewend, de belangen van de lijdende menschheid op de allereerste plaats moeten komen en dat groeps-, vak-, of persoonlijke belangen het volksbelang, i.c. dat van de mond- en tandzieke bevolking nooit mogen in den weg staan.

Over de wijze, waarop de belangen der mond- en tandzieke bevolking het beste worden gediend, verschillen wij met U van meening, maar dit behoeft, indien men op den sub alinea 2 aangegeven grondslag staat, geen verwijdering te veroorzaken, te meer, waar wij deugdelijke gronden hebben om aan te nemen, dat er onder Uwe leden wellicht niet weinige zijn, die retrospectief onze overtuiging zijn toegedaan, dat voor adaequate behandeling en prophylaxe der mond- en tandziekten de grondslagen der medicina universa noodzakelijk zijn. Misduidingen, onjuistheden, en onvolledige berichten evenwel doen een sfeer ontstaan, die noch nuttig is voor de mond- en tandzieke bevolking, noch voor het deel der geneeskunde dat de mond- en tandheelkunde omvat, noch voor de beoefenaars van het specialisme zelf. Daarom zien wij ons genoodzaakt U dit schrijven toe te zenden, met het beleeft verzoek dit in zijn geheel in Uw Tijdschrift te willen opnemen.

Het is van uit het standpunt der medicina universa betreurenswaardig, maar in verband met den toestand waarin de mond- en tandheelkunde in ons land zich reeds decennia bevindt niet verwonderlijk, dat slechts weinig artsen de lust gevoelen zich aan dit deel der geneeskunde te wijden, en dat van dit geringe aantal artsen het niet de overgrootte

meerderheid is, die consequent op algemeen medischen grondslag hun specialisme uitoefenen. Medici-stomatologen zijn er echter steeds geweest en zij hebben zich indertijd in hoofdzaak in het Nederl. Mondheelkundig Genootschap vereenigd, dat 4 December 1906 koninklijk werd goedgekeurd. Dit genootschap bestaat nog steeds en het is uitsluitend aan den ongunstigen algemeen medischen toestand waarin de tandheelkunde hier te lande zich bevindt, te wijten, dat het Ned. Mondheelk. Genootschap periodes heeft doorgemaakt, waarin het weinig naar buiten heeft kunnen werken en er zich toe moest beperken, de idee der stomatologie vast te houden. In den laatsten tijd is het Ned. Mondheelk. Gen. weer tot grootere activiteit gekomen. Uwe mededeeling, dat „nu ook een Ned. Mondheelkundig Genootschap is ontstaan”, is derhalve niet in overeenstemming met de werkelijkheid. Ook Uwe „vermoedelijke” mededeeling omtrent het Hoofdbestuur van de Mij. t. b. d. Geneeskunst is niet juist en daarom zult U, naar wij vertrouwen, er prijs op stellen, ter wille van een goede voorlichting de desbetr. circulaire, welke U klaarblijkelijk onbekend is, hier te doen volgen:

NEDERLANDSCH MONDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP

Secretariaat: Joh. Verhulststraat 48.

AMSTERDAM, den 30sten Juni 1939.

Geachte Collega,

Het groote gebied der Mond- en Tandziekten, die tegenwoordig een volksziekte zijn, wordt hier te lande gelijktijdig bewerkt door:

- 1e *Tandtechnici*, werklieden zonder eenige officieele opleiding en al of niet clandestien werkend.
- 2e *Tandartsen*, die een vakopleiding zonder algemeen medische grondslagen hebben genoten en
- 3e *Artsen*, die hier te lande geen gelegenheid voor medisch specialistische opleiding gehad hebben.

Elk dezer groepen beoefent practisch nagenoeg de geheele tand- resp. mondheelkunde, hetgeen van een medisch standpunt volkomen ontoelaatbaar is, want:

- a. of de mond- en tandheelkunde is een medisch vak en dan behooren niet-medici het niet uit te oefenen.
- b. of het is geen medisch vak en dan behooren de medici zonder meer niet het recht tot uitoefening daarvan te hebben.

De tegenwoordige toestand is derhalve volkomen onlogisch en daardoor chaotisch geworden.

De bona fide medici-specialisten, met open oog voor de geneeskundige betekenis der mond- en tandheelkunde stellen daarom sinds decennia pogingen in het werk om hun specialisme weer in het gebied der aloude geneeskunde universa onder te brengen, waar het thuis behoort. Bij dit zuiver medisch pogen hebben de genoemde specialisten in geen enkel opzicht de ondersteuning, de medewerking of den goeden wil van de Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst ondervonden. Zelfs onthoudt de Mij. tot Bev. der Geneeskunst aan de medici-specialisten plechtig verleende rechten (met name ten aanzien van de behandeling der Ziekenfondsleden) die voor de geneeskundige ontwikkeling van het specialisme noodzakelijk zijn, en dat niettegenstaande herhaalde sommatie, om aan hare verplichtingen te voldoen. De Mij. tot Bev. der Geneeskunst is derhalve op ergerlijke wijze in gebreke gebleven, op het gebied der mond- en tandheelkunde de geneeskunst te bevorderen, en heeft hare ernstige en verantwoordelijke taak o.i. in deze niet vervuld.

Naar aanleiding hiervan hebben de ondergeteekenden, allen artsen en door de Ned. Mij. tot Bev. der Geneeskunst erkende specialisten voor mond- en tandheelkunde met ingang van heden *hun lidmaatschap collectief opgezegd*, teneinde de bescherming en de bevordering der medische belangen der mond- en tandheelkunde, die voor de geheele geneeskunde zoowel als voor de medici van zoo'n groot belang zijn, in eigen handen te nemen. Zij richten tot de Amsterdamsche medici individueel het verzoek hen bij deze hun opgedwongen taak naar krachten te willen steunen.

Met collegialen groet,

P. DEKKER,	
Willemsparkweg 52,	Tel. 21816.
Dr. A. DROS,	
Koningslaan 2,	Tel. 21680.
S. J. KEIZER,	
P. C. Hooftstraat 20,	Tel. 26192.
Dr. B. VAN OMMEN,	
Vossiusstraat 11,	Tel. 95995.
Dr. L. DE RUYTER MAYER,	
Joh. Verhulststraat 48,	Tel. 26222.

Indien nu mocht blijken, dat het Nederlandsch Mondheelkundig Genootschap wegen bewandelt, die in strijd zijn met den in de 2e alinea van dit schrijven vermelden grondslag, dan zullen wij voor opbouwende kritiek Uwerzijds zeer dankbaar zijn.

Hoogachtend,

Het bestuur v. h. Ned. Mondh. Gen.
A. DROS, *Voorzitter*.
L. DE RUYTER MAYER, *Secretaris*.

Naar aanleiding van het bovenstaande zouden wij willen opmerken, dat ons is ontgaan, dat het „Nederlandsch Mondheilkundig Genootschap” een voortzetting is van het sedert 1906 bestaande; wij meenden dat bij de oprichting van de „Nederlandsche Vereeniging van Mondartsen”, dit de eenige organisatie van mondartsen was.

Voor onze opmerkingen in het Tijdschrift van October gemaakt, maakt dit niet veel verschil, wij meenden alleen er op te moeten wijzen dat bij het kleine groepje van mondartsen nu al *twee* vereenigingen noodig waren en wij vinden dit nog steeds merkwaardig.

Nu verklaart het Bestuur van dit Genootschap zich dankbaar voor eventueele opbouwende kritiek onzerzijds en vandaar dat wij het volgende onder de aandacht van dit Bestuur zouden willen brengen:

Inderdaad is het onze stellige overtuiging, dat het N.M.G. wegens bewandelt die in strijd zijn met de in alinea 2 van bovenafgedrukt schrijven vermelde grondslagen.

Wij vermogen niet in te zien, dat „indien de belangen van de lijdende menschheid — in casu het volksbelang — op de allereerste plaats moeten komen”, het nut kan hebben de tandheilkundige hulp aan dit volk, zooals deze door de Nederlandsche tandartsen wordt gegeven, welbewust in discredit te brengen.

Dit doet men ongetwijfeld door bij de artsen de veronderstelling op te wekken dat niet alleen de tandtechnici, maar ook de tandartsen (die een „vakopleiding zonder algemeen medischen grondslag” zouden hebben genoten) niet de aangewezenen zijn om deze patienten volgens alle regelen der kunst te behandelen.

Wanneer men dan verder daarbij duidelijk laat uitkomen, dat degenen die dat wèl kunnen, de *artsen* zijn, die onder de circulaire hun naam, adres en telefoonnummer aan deze collegae beleefdelyk bekend maken, dan wordt hier een vorm van reclame gebruikt, die naar onze meening den toets van de meest elementaire medische ethiek niet kan doorstaan.

Wat tenslotte de zaak zèlve betreft, zij zonder meer toegegeven dat de behandeling van de tandlijdende menschheid behoort te geschieden door hen die een vakopleiding ontvangen hebben met algemeen medische grondslagen. Dit is voor de tandheilkunde in Nederland zonder eenigen twijfel het geval en wanneer onder meer de redactie van dit Tijdschrift sinds vele jaren er op heeft aangedrongen dat deze medische grondslagen nog worden verdiept, dan wil dit nog allerminst zeggen, dat daarvoor de *volledige* artsstudie noodzakelyk zou zijn.

De ervaring leert, dat hoewel men bij de tandartsen soms meer medische kennis zou wenschen, de artsen over *niet de minste* tandheilkundige kennis beschikken, niettegenstaande het feit dat zij bevoegd zijn de tandheilkunde in haar geheelen omvang uit te oefenen. Het laatste is beduidend erger dan het eerste en in de landen waar de tandheilkunde uitsluitend

door artsen wordt uitgeoefend, is dit zoo duidelijk aan het licht getreden, dat men in verscheidene een verplicht tandartsexamen na het artsexamen heeft ingesteld. Dit zou voor Nederland beteekenen een opleiding van 9 à 10 jaren en *alleen al op dien grond* moet daarom een dergelijke oplossing als ongewenscht worden terug gewezen, gezwegen nu nog van de andere argumenten die tegen deze methode van opleiding aan te voeren zijn. De opleiding zal geregeld moeten worden op een wijze, die zoowel de medische als de zuiver tandheekkundige studie recht doet wedervaren en deze is zonder het verplicht artsexamen zeer wel mogelijk.

De grondslagen der „*medicina universa*” zijn niet synoniem met de volledige artsopleiding en het constateeren „van een behoefte aan monden tandheekkundige hulp op medischen grondslag” lijkt een weinig geschikte wijze om de „sfeer” te doen ontstaan waarop het N.M.G., volgens bovenstaand schrijven, zegt gesteld te zijn.

REDACTIE.